

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 9 (2286) 2003 m. balandžio mėn. 30 d.

Eina 46-tus metus

Melbourne

Gyvojo Rožančiaus
Brolija gegužės mėnesį
meldžiasi, - kad Šv.
Mergelės Marijos meilė ir
pamaldumas vis stiprėtų
lietuvių tarpe.

Nepamirškite nemirtingos sielos!

2002 m. gruodžio mėnesio viduryje per televiziją buvo rodoma laida "SOS" tema religija, žmogus. Laidoje kalbėjo mokslininkai, žymūs žmonės, tarp kurių buvo seimo narys Nikolajus Medvedevas, garsus astronomas Gunaras Kakaras. N. Medvedevas net tris kartus pakartojo žodžius "Žmogus yra stebuklų stebuklas". Mokslininkas G. Kakaras pasakė, kad žmogus yra nuostabiausias Dievo kūrinys, prieš kurį nieko nereiškia visas medžiaginis kosmosas. Tai ne bobučių žodžiai, o mokslininkų, taigi reikia atkreipti ypatingą dėmesį.

Pasvarstykime, kokių požiūrių žmogus yra toks didis, kad visas kosmosas prieš jį nieko nereiškia, arba kaip sako seimo narys N. Medvedevas yra stebuklų stebuklas.

Kūno atžvilgiu žmogus yra labai menkas. Gyvūnai žmogų daug kuo pralenkia. Žmogus niekada nebus toks stiprus kaip dramblys ar liūtas, nebus toks greitas kaip leopardas, kuris išvysto net 120 kilometrų per valandą greitį, nebus toks vikrus kaip voverė ar beždžionė. Tai kuo gi žmogus toks didis? Jis

Kun. mons. Petras MEILUS
didis nemirtinga siela. Sielos galios - protas, valia - padaro žmogų stebuklų stebuklu. Žmogų išaukština ne kūnas, o dvasinis pradas. Brangieji, susimąstykime, kas mus daro nepaprastai didingais.

Mūsų nelaimė, kad didžiausią dėmesį mes skiriame kūno poreikiams ir aistroms patenkinti, tuo tarpu nemirtingai sielai - dėmesio taip mažai. Nerandame laiko ryto - vakaro maldai, nėra laiko sekmdieniais dalyvauti šv. Mišiose, nėra kada pasiskaityti šv. Raštą. Tačiau visada atsiranda laiko žiūrėti nepadorius televizijos filmus, pastūmėjančius žmogų į nuodėmę, atitolinančius nuo Dievo, žudančius amžiną gyvenimą ir sielą.

Žmogus yra stebuklų stebuklas - visas kosmosas prieš žmogų yra bereikšmis. Gal dabar aiškiau suprasime, kodėl Dievas prisiėmė žmogaus prigimtį ir mirė ant kryžiaus. Dievas atėjo išvaduoti iš nuodėmės - to blogio, kuris žudo sielą. Jis paliko priemones sielai pakelti į dievišką lygį: maldą,

sakramentus, šv. Mišių auką, šv. Raštą. Tai sielos maistas. Ar mes juo naudojames? Jei tesirūpinama tik kūnu, o siela pamirštama, dažnai labai žemai nuslystama - net žemiau gyvulio - prasideda melas, keiksmas, ištvirkavimas, narkomanija, vagystės, žmogžudystės...

Gyvulus elgiaisi pagal prigimtį - jis ir negali kitaip elgtis, nes neturi laisvos valios. Žmogus sukurtas pagal Dievo paveikslą ir panašumą, todėl jis savo protinga siela turi būti panašus į Dievo paveikslą. Žmogus turi laisvą valią, jis gali pasielgti vienaip ar kitaip, gali rinktis gėrį ar blogį. Dievas ir paliko visas priemones, kad jomis naudodamiesi sukurtume savyje Dievo, o ne blogio (šėtono) paveikslą. Ar teko girdėti išsireiškimus apie žmones: jis tikras angelas, arba: jis ne žmogus, o velnias.

Taigi, ką kuriame savyje: ar sielos grožį, naudodamiesi dieviškomis priemonėmis, ar visa tai pamiršę atsiduodame kūno poreikiams? Štai nuo to ir priklausau, ar mes tapsime kūno vergais, ar dvasios milžiniais - tos dvasios, prieš kurią visas kosmosas nieko nereiškia! Pamąstykime!

Sveikinimas

"Gražios ir prasmingos Prisikėlimo šventės - Šv. VELYKŲ - proga sveikiname visus, Australijos lietuvius!

Šv. Velykos atnešamos šviesą ir gerumą tegul Palaiminto prisikėlimo rytą sušildo visų Jūsų širdis. Lai tyli ramybė atneša ir pripildo sielą džiaugsmu. O mūsų darbai te ženklina pasaulį meile ir tikėjimu geresne ateitimi sau, Jūsų šeimoms ir kitiems žmonėms.

Stiprių Jums
margučių!

Australijos Lietuvių
Bendruomenės Krašto
Valdyba

Švenčiausiosios Mergelės buvimas, jaučiamas visu pasirėngimo laikotarpiu, itin bus pabrėžtas šiais metais, kurie išryškins jos dieviškąją Motinystę. Tai jos iščiose Žodis tapo kūnu! Negalima iškelti Kristaus kaip visa ko centro, nepripažįstant Švenčiausiosios Jo Motinos vaidmens. Jos kultas, jei yra deramai nušviestas, jokiū būdu negali užstoti ar pažeminti "Kristaus, vienintelio tarpininko, kilnumo ir nepakartojamumo".

Iš tikrųjų, Marija visą laiką mus kreipia į dieviškąjį savo Sūnų ir iškyla prieš visus tikinčiuosius kaip išgyvento "tikėjimo pavyzdys".

"Bažnyčia nuosekliai ją apmąstydamą ir kontemplanuodamą žmogumi tapusio Žodžio šviesoje, pagarbiai ir vis giliau žvelgia į šikūnijimo paslaptį ir auga ištikimybėje savo Sužadėtiniai".

"Marija, Šventosios Dvasios veikimu savo iščiose pradėjusi šikūnijusį Žodį ir visą gyvenimą likusi nuolanki vidiniam Šventosios Dvasios veikimui, bus apmąstyta kaip Dvasios balsui nuolanki, tylos ir šiklausymo, vilties moteris, kuri, kaip Abraomas, sugebėjo priimti Dievo valią. (...) Ji nušvito pavyzdžiu tiems, kurie iš visos širdies pasitiki tu, ką Dievas yra pažadėjęs."

JONAS PAULIUS II

Motina Skaistiausioji,
Melskis už mus!
Skaistesnė už
spindėjimą aušrų,
Meiliai priglaudus
Dievišką Vaikelį,
Tik Tu viena iš žemės
dukterų
Nešioji vardą Motinos
Mergelės.

Punsko jaunimėlis Šv. M. Marijos procesijoje

Prancūzų Inkvizicija

Jau kuris laikas Katalikų Bažnyčia Australijoje ir kitose pasaulio šalyse yra persekiojama. Nuolatiniai ir negailestingi kriminalinių nusikaltimų reportażai apie kai kuriuos dvasiškius, pasidarę daugiau negu puolimas, tai jau persekiojimas.

Katalikų Bažnyčiai, tuo pačiu ir Dievui, jau yra lupama oda Bažnyčios priešų. Jie dirba Luciperio ir jo agentų darba.

Persekiojimas visada buvo Bažnyčios gyvenime. Kristus išėjo per savo Apaštalus per Paskutinę Vakariene. Jei pasaulis jūsų neapkenčia, atsiminkit, kad manęs pirma neapkenčė (Jono 15,18) ir jie nukryžiuo Jėzų, mūsų Išganytoją, mirčiai.

Kai šv. Petras ir šv. Jonas kalbėjo minioms apie mūsų Viešpaties Jėzaus darbus, apie Jo Mirtį ir Priskėlimą, Jie buvo žydų viršūninkų ir vyriausių kunigų įspėti, kad nekaltėtų apie Jėzų, užtai buvo nuplakti ir paleisti, o vėliau pasodinti į kalėjimą. Bet kiti apaštalai už Juos meldėsi ir Dievo angelas Juos iš kalėjimo išleido, ir Jie toliau skelbė Dievo Žodį (AD 5,40).

Keletas Romos imperatorių mėgino numalšinti tą Naująjį Sąjūdį negailestingais persekiojimais ir žudymais. Reformos laikais mėginta prievarta išnaikinti visą dvasiškiją. Bet Bažnyčios sužlugdyti nepavyko.

Prancūzų dvasinė revoliucija ir komunistų ateizmas stengėsi išnaikinti visą Bažnyčią baisesiais persekiojimais, kankinimais ir mirties bausmėmis. Panašiais būdais Ispanijoje 1930 m.

Šiandieną Katalikų Bažnyčia turi naują formą. Luciperis ir jo bendrininkai, stengiasi visokiais būdais Bažnyčią - Kristaus Kūną, sunaikinti, teršdami ir išjuokdami Juos vyresniuosius ir tikinčiuosius.

Ne tik, kad nesimato galo tam šlykščiam šėtono žygiui, bet visada baimėje, kuris iš dvasininkų bus sekantis taikiny?

Jau laikas žmonėms žinoti, kokioje padėtyje Bažnyčia stovi. Mūsų pažiūra ir atsakymas turėtų būti, kaip pirmųjų krikščionių! Melskime drąsos ir kantrybės katalikišku būdu, išvermės ir stiprybės visatai iškęsti.

Kitos Bažnyčios ir religinės organizacijos taip pat turi kriminalinių nusikaltusių narių, tačiau retai iš jų reikalaujama finansinė kompensacija, kai iš jų, kuris nors asmuo nusikalto. Kriminalinis nusikaltimas niekada nebuvo dovanojamas Katalikų Bažnyčios ir niekada nebus. Bažnyčia bjaurisi tokiu elgesiu. Juk tokia baisi kančia ir liūdesys lydi tą auką visą jo gyvenimą.

Valdžios įstatymai eina savo keliu. Bažnyčia įvertina civilinį ir kriminalinį valdžios įstatymą ir jo

procedūras. Bet Ji turi savo įstatymus ir legalias procedūras. Ji elgiasi atinkamai su bet kuriuos savo nariu, ypač dvasininku, kuris nusikalto. Jei valdžios įstatymas neveikia ar negali veikti, tada pati Bažnyčia tikrai veiks.

Mes gyvename tokiaime laike, kuriame beveik viskas galima. Per didelį laisvę, per daug visko turėjimas, meilė artimui vis silpnėja. Toks gyvenimas padaro žmogų egoistu. Kad tik nori gali skusti dvasiškį ar religinę organizaciją ir tai darosi labai paprastas dalykas, kai nepagrįstas skundas, tuoj pat išreklamuota spaudoje, televizijoje, radijoje - kaip faktas.

Drąsos ir stiprybės tiems, kuriems geras vardas ir įvertinimas yra nepataisomai pažeista.

Bažnyčia yra išmintinga ir patyrusi Motina. Ji žino, kad ne visi Jos vaikai yra šventi. Mūsų žemiška Bažnyčia yra sudaryta iš šventųjų ir nusidėjėlių, o daugiausia iš vidutinių. Motina žino kada bausti, kada atleisti ir susitaikyti, kada ieškoti atleidimo, kada sakyti žmonėms vėl mėginti ar pasitaikyti ir kada įspėti jaunus ir nekaltus.

Bažnyčios persekiojimai apie tai gerai žino. Todėl tas žygis, nuvertinti vadovybę dar nuolat negailestingai tęsiasi. Mes tikime į Kristaus pažadą, kai šv. Petriui, Bažnyčios galvai, Kristus pasakė, kad pragaros vartai Jos niekada nenugalės. (Mt 28,20)

Vyskupas Luc Matthys. Iš anglų kalbos vertė E.D.

GEGUŽĖ

Šventės, sukaktys, įvykiai

1 Prieš 10 metų (1993) įvyko steigiamoji Tėvynės Sąjungos (Lietuvios konservatorių) konferencija.

10 10 metų Vytauto Žemkalnio mirties metinės.

11 Prieš 10 metų Lietuvos Respublika tapo (1993) Europos Tarybos nare.

18 1920 m. gimė Jonas Paulius II (Karolis Voityla), popiežius (išrinktas 1978 10 16).

21 Sukanka 440 metų, kai mirė (1563) Martynas Mažvydas, pirmosios lietuviškos knygos parengėjas. Gimė apie 1510 m.

31 Švč. Mergelės Marijos apsilankymo šventė,

1823-1824 m. Mažojoje Lietuvoje leistas pirmasis periodinis leidinys lietuvių kalba "Nusidavimai Dievo karalystėj".

susitarti dėl tmdro gyvenimo tikslo nebuvo sunku, tik "reikėjo" pasidalinti atsakomybe. Taip vyrai "apsiėmė" saugumo našta, o moteris - tikrumu.

Tokio uždaviniais pasidalinimo pasėkoje, moteris - motina augina ne vien vaikus, bet ir šviesą, santvarką ir tautą. Tėvas, sąjungoje su kitais tėvais, visuomet stovi moterų-motinių globoje. Motinos valia vaikams lygu tėvo valiai vaikams, ir atvirkščiai. Tik pažūrėkime į savo liaudies dainas ir matysime, kad tėvo valdomoje galybėje Močiutė Sengalvėlė ėjo savo pareigas: auklėjo sūnus būti karžygiams (tėvas davė žirgus); paruošė bernelius ir mergeles būti lygiais "baltume"; gi, motinai užkeliant vartus prieš dukrą palaidūnę, o nuo tėvo rankos į svetimą šalelę pasprukusiam sūnui - nei vienam iš jaunimo nebuvo nusileidžiama garbės pažeidime: šviesiašventumas stovėjo aukščiau už kraujo artumą. Čia regimas Lietuvos žmoniškumo į auklėjimas, ir Lietuvos istorinis garbingumas. Užtai lietuvių liaudies dainose motina yra viso kultūrinio ir buitinio gyvenimo auklėtoja.

Pasižūrėję į Vakariečių doros savybes, iš kurių liejasi įstatymų laužymas, nusikalstamumas, matysime, kad Vakarų vyrų išėjo branginti kardo ir rungtynių. To pasėkoje buvo išvystytas aukštas tehniškumas ir "apsukri" visuomenė. Reiškia, ir karo nebuvo metu vyksta karas, kai visumeniškai yra geidžiama taikos... Deja, be moters ir motinos gerbimo, be jų išauklėjimo būti auklėtomis, gyvybę bus ir toliau Vakaruose piktnaudžiaujama, o Lietuvai juos sekant ir Lietuvoje.

Nesuprasta MOTINYSTĖ

Elena BULIENĖ

atsainumą, vienas nuo kito savarankiškumą. O tai jau reiškia abiejų skirtingą - ypatingą pašaukimą, būdingumą, atsakingumą, kokybiškumą, supratimą ir pan., kad kiekvienas, neardydams antrojo pastangų, abipusiai galėtų į sprendžiamąjį dalyką žiūrėti iš papildomųjų pramatųjų taško.

Tikrasis motinystės uždavinys nei šiandien nėra atgyvena, tegu ir yra nuvertinamas net keliais "frontais". 1. Įstatymais - laidojant skrybės, abortus, vaikų išsižadėjimus. 2. "Demokratija" - nepaisymu nei doros, nei dorovės nuostatų. 3. Moterų "laisvinimo" sąjūdžiu, moteris nustatant ne prieš piktybines sąrėdas, bet prieš vyrus. 4. Militarizmu, kai netik vyrai nėra aklėjami atsakyti žudymo, bet jau ir moteris veržiasi į gyvasčių atėmimo "meną". Reiškia, Vakarų kultūroje jau tūkstantmečiais yra nusistovėjęs moters - žmogiškosios gyvasties šaltinis - nevertinimas.

Tačiau lietuviams galint grįžti tūkstančius metų atgalios į saviasias gyvybės gerbimo kultūros susipavidalinimo pradžias, kuriose

buvo sukurta lietuvių kalba, rasime, kad anuometiniai visuomenininkai į kiekvieną naują žodį dėjo amžino pastovumo sąvokas ir vyksmus, idant tariant žodį būtų liudijams tiesa - kad esti ir kas vyksta. Taip ranka, kraujas kraujas, genas gena, kirvis kerta, o kas teka - nestovi vietoje (vanduo, duktė, saulė); taip arėjas aria arkliu; semitas semia sėklas nesėjęs; pagonis gaus ir t.t., nors daugelyje, žodžiu jų prasmės gali būti tiktai etnologiskai išaiškinamas skaidant jų sanskritinę sądarną į savokines sąnašas.

Termino motina sanskritinės sądarnos junginiai yra mota ir (a)ina: "motaina" = motina. Kadangi sulig gimimu žmogus yra galvojas, tai jį auginančiai gimdyvei buvo pavestas ir jo ugdymas; reiškia, gimdytojai buvo suteiktas auklėtojos - mokytojos titulas. "Titulas" reiškia įstatyminį uolumą (drauge su tėvo "titulo" lygiai įstatyminiu uolumu). Kuomet arėjų kultūroje santuoka susidėjo iš vieno vyro kuriamos šeimos su viena moterimi, tai "pašventinamasis" įstatymis atrėms uždėjo pareigas; vienok dviems

Šiandien mes rišam motinystę su lytiškumu - apvaisa, gimdymu ir žindymu, bei su globa - maitinimu, sveikatingumu ir auginimu. Tačiau tikrovėje motinystė rišasi tiktai su auklyba ir auklėjimu, nes anie, pirmuoju atveju, rišasi su gamtine sveikata ir vyksta savaime moteriai ir vyrui bendradarbiaujant, o antruoju atveju - rišasi su šeiminkystės šakomis. Motinystę sieti su gamta ir ūkiškumu yra netikslu, net dvejetu požiūriu: 1. vyro ir moters santykiai nužeminimas iki gyvuliško sunkiųjų; 2. moterų nužeminimas iki jų negerbtino įverginimo. Kai anglų kalbos anketose vyrai ir moteris vadinami patiniais "male" ir moteris patelėmis "female", tas reiškia, kad Vakarų kultūroje neišsivystė pagarba Gyvybei, tik Gajai - dauginamosi pradui.

Tačiau lietuviai, kad ir vydamiesi Vakarų kultūrą, kad ir nutoldami nuo savosios kultūros šaknų, visgi, pačios lietuvių kalbos buvo saugojami nuo vyrų ir moterų anketinio sugyvinimo: jie liko "vyriškiu" ir "moteriške". Gi, tais atvejais, kai sakome pats ar pati, ir šiuos terminus kartkarčiais pritaikome situaciniams, jais liudijame asmeninį ir asmenybinių

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taisy savo nuožūra.

"Gintaro" ansamblio šokėja Kryžių Kalne Lietuvoje, 2002 metais.

Po karo – dalybos

dr. J. KUNCA, M.D.

Kad Irako karas buvo pradėtas ne dėl masinio naikinimo ginklų ar irakiečių išlaisvinimo, jau bene visiems aišku. Jis vedamas, kaip jau kituose straipsniuose minėjau, dėl Irako naftos ir dėl Izraelio, kuris pretenduoja ateityje būti Vid. Rytų galybe po susidorojimo su Sadam Husein. Mat, tada tuo zonoje neliktų jokios arabų militarinės jėgos galinčios pasipriešinti naujų sienų nustatymui Palestinoje.

JAV, geriau sakant jų strategai, jau turi suplanavę kaip "legaliai" privatizuoti okupuotos šalies turtą. Tam bus suorganizuota okupacinė valdžia, kurios priešakyje bus buvęs generolas Jay Garner. Kabineta sudarys 23 ministrai amerikiečiai. Kiekvienas iš jų turės 4 irakiečius patarėjus. Pastarųjų parinkime aktyviai dalyvauja vienas iš karo planuotojų, P. Olfoitz. Aišku, kad jis prižiūrės, kad tie patarėjai būtų paslaugūs amerikiečiam ir ypač Izraeliui. Okupacinė valdžia privatizuos Irako naftą – vienintelį krašto turtą. Girdėti, kad nafta perims Shell kompanija. Jei liks dar ko nors verto privatizuoti, tai irgi bus padaryta. Procesas bus "legalus", nes jį įgyvendins šalies valdžia. Yra gandų, kad JAV mėgins su Irako nafta padengti milijardinius karo nuostolius.

Europa, o net ir Anglija su Australija, norėtų pavesti JTO Irako valdymą, bet "didysis brolis" apie tai nenori girdėti. Sako, JTO galės dalyvauti Irako atstatyme. Tik jų dalyvavimo apimtį dar reikės nustatyti.

Karas dar neužsibaigė. Jei irakiečiai priešinsis, jis gali gerokai užtrukti. O dalybos jau vyksta dabar. Okupacinės valdžios atostovai yra netoli Bagdado-Kuveityje.

Tik šito karo padariniai nesiriboja beginkliu Iraku. Dėl to karo suskilo JTO į karo entuziastų mažumą (JAV, Anglija ir pora tūkstančių australiečių), subrašė NATO, o tarp ES narių ir kandidačių pablogėjo santykiai. Taigi sąmišis įgavo pasaulinę apimtį. Alujantė Anglija pradeda nekantrauti. Vargu ji dalyvaus tolimesnėse JAV karinėse avantiūrose, o jų numatyta nemažai: Irane, Š. Korėjoje, Sirijoje ir kai kuriose musulmonų Aftikos valstybėse. Be Anglijos JAV vargu išdrįstų tęsti karus dėl neaiškių priežasčių išskyrus Š. Korėją, kuri iš tikrųjų darosi pavojinga gamindama atominius ginklus.

Taigi, įdomu, ar pasaulio užviešpatavimo planas bus tęsiamas ar jis baigsis su Irako naftos dalybom. Neokonservatoriai tvirtina, kad JAV yra pasaulinė jėga, kuriai turi paklusti visos šalys, o tarptautinės organizacijos, kaip JTO, prisitaikyti prie Vašingtono vedamos politikos vietoje jai prieštarauti. Minėti neokonservatoriai mano, kad JAV yra atsakingos už pasaulio tvarką. Taigi jos ją ir prižiūrėsiančios....

Mums daugiau rūpi, kas atsitiks su ES ir NATO, į kurias nori įstoti mūsų valstybė. Įstojimą į NATO turi ratifikuoti JAV senatas. Čia jis žada būti labai griežtas. Žiūrės, kad kandidatės būtų tinkamai pasiruošusios įstojimui ir kad jų ekonomika būtų ant tvirtų pamatų. Neoficialiai bene bus atsižvelgiama, kiek kandidatės yra paklusnios ar ne Amerikos vedamai politikai. Ratifikavimas turi būti priimtas 2/3 senato balsų.

Vėl, NATO teks peržiūrėti jo veikimo ribas. Europos Saugumo taryba, į kurią įeis JAV, Anglija, Prancūzija, Vokietija, Turkija ir Rusijos Federacija, nutars ką, kur ir kaip daryti, o pati organizacija tik vykdys jos įsakymus. Rusija toje taryboje turės veto teisę... Šią "smulkmeną" reiktų turėti galvoje. Es lieka suorganizuoti jos veiklą ir nustatyti politikos gaires. Ateityje neturėtų būti, kad kiekviena narė veda savo užsienio politiką, kaip kad įvyko dėl Irako karo, kurį rėmė Ispanija ir Anglija bei narės kandidatės, o prieš tai greižtai pasisakė ES kūrėjos – Prancūzija su Vokietija. Prie jų prisidėjo dar Rusija. Anglija iki šiol turėjo vieną koją Amerikoje, o kitą Europoje. Po Irako karo, kuris jai kainuos apie 6 mlrd. dolerių, ir praradimo karių nuo "friendly fire", atseit amerikiečių šuvių, ji bene sugrįš į ES glėbį. Kalbėdama vienu balsu Europa turės daug daugiau įtakos pasaulyje.

Irako karas pridarė daug žalos tarptautiniams santykiams, kuriuos tik pamažu bus galima normalizuoti. Žuvo daug tūkstančių irakiečių, o arabų sena sostinė – Bagdadas – liko apgriauta. O apčiuopiamos naudos jis neatnešė. Tik dar daugiau buvo sukiršintas musulmonų pasaulis. Dėl to terorizmas gali padidėti, ypač jei nebus teisingai išspręstas Palestinos konfliktas.

Klaida būtų atsisakyti saugių namų

Edmundas SIMONAITIS

Jau laikas suvokti, kad Lietuva praktiškai neturi jokio kito pasirinkimo. Kai kurie balsai, kaip paprastai iš "artimojo užsienio" ar to paties "užsienio" paraginti, siūlo neskubėti stoti nei į NATO nei į Europos Sąjungą, siūlydami palaukti ir pažiūrėti kaip seksis Slovėnijai, Slovakijai ar kuriai kitai šaliai. Tai perspėjimas, kad išvengtume žiaurais "išnaudotojų kapitalistų jungo". Baltijos šalys dar nepamiršo 1940 m. "išvaduotojų". Dabar tai daroma pagal to paties "vaduotojų centro" perrašytą scenarijų. Pakeista frazeologija, tikslai tie patys. Primygtinai siūloma pirma sustiprėti patiems ir tik tada, kai jau būsime ekonomiškai stiprūs, kai pasivysime, o gal ir pralenksime "kapitalistines" šalis Daniją ar Belgiją, kai pajėgsime apsiginti nuo priešų (pašnabždom senu papratimu dar priduriama "nuo Amerikos imperialistų" arba "nuo Europos kapitalistų") štai tada ir apsispręsimė.

Ateina žinios iš Baltarusijos, kad ten kolūkiai tebevaldomi iš vieno centro, kad vidutinis atlyginimas 40 Lt, kad milicininkai atiminėja asmeninį turtą, net patalynę, iš žmogelių, kurie nesumokėjo mokesčių. Žiniasklaida ten valdoma iš to paties centro. "Demokratija" irgi seikėjama kiek kam ir kada. Apie rinkos ekonomiką ten net neprasižiojama. Kokią galima padaryti išvadą? Ji ganėtinai paprasta. 1918 m. V.Kapsuko skelbto Litbelo (Lietuvos-Baltarusijos „sovietų respublikos“) variantas, nesvarbu kokiais spalvomis jis dabar būtų piešiamas, buvo ir tebelieka pragaištingas visais požiūriais: tiek tautiniu, tiek politinės nepriklausomybės tiek ir ekonominiu. Tai ne Lietuvos kelias.

O sustiprėjimas savo jėgomis apskritai nėra įmanomas. Lietuvos ekonomika per 13 nepriklausomybės metų parodė, kad pramonei ir verslui nelyginamai naudingiau ne tik laikytis ES ekonomiką

reguliuojančių norminių aktų, bet ir dalyvauti kuriant ar taisant juos. Taigi narystė ES - ne vergystė, o lygiateisių partnerių bendravimo sąlyga. Kita vertus, šiandien jau nebegalima tikėtis jokios pažangos, atsitveriant nuo globalizacijos procesų. Stiprėjimas įmanomas tik naudojantis globalizacijos teikiama pranašumais ir ugdant tvirtą pilietinį-tautinį stuburą. Tad kur kas naudingiau pasvarstyti, o ką prarastume nestodami į ES?

Europos Komiteto prierašytą duomenimis ūkininkų pajamos ir parama žemės ūkiui būtų mažesnė net penkis kartus. Vakaruose jau seniai suvokta, kad dėl per daug didelės socialinės atskirties galintis kilti nestabilumas visuomenėje, daro didelę žalą ir kelia pavojų ne tik tai šaliai, bet ir kaimynėms. Stabilumas garantuoja ne tik deramą pagarbą žmogaus teisėms, bet ir saugios gerovės kūrimo sąlygas. Todėl pagalba ekonominiu požiūriu silpnėms valstybėms stiprina bendrą saugumą.

Iki 2009 m. imtinai į Lietuvos ūkį nebūtų pritraukta iki 23 mlrd. litų investicijų. Akivaizdu, kad bedarbystės ryškė būtų skaudi, o gal ir nepakeliamą. Sulėtėtų šalies ūkio augimo ir plėtros tempai. Lietuvos sukuriamų prekių ir paslaugų vertė iki 2009 m. būtų mažne 69 mlrd. litų mažesnė, negu integruojantis į ES.

O ar galėtų augti pensijos ir atlyginimai, jei visos šalies ekonominis gerbūvis nekiltų? Lietuvos atgrasinimu nuo Vakarų suinteresuota Rusija, bet anaipatol ne tik dėl ekonominių sumetimų, nors jau dabar ji laiko Lietuvą trumpu energetikos pavardėliu - dujos ir naftos čiaupai - Kremliuje. Rusija tebesikamuoja liguistomis imperinėmis ambicijomis, laikydamas Baltijos šalis tik laikinai prarastomis teritorijomis. Lietuvos integracija į Vakarų didintų Lietuvos saugumą ir natūraliai skatintų Rusijos demokratėjimą.

RAŠOTE TESTAMENTĄ? Skirkite dalį "Tėviškės Aidams"!

Mintimi šventa ten investuokite save,
kur Dievas ir Tėvynė šaukia.

Būk apaštalas spaudos "Tėviškės Aiduose"!

Sveikiname Mamas, Močiutes su Motinos diena ir
Tegul šiandien prie rankų raukšlėtų palinksta anūkai,
vaikai.

Tegul laimė ir dienos saulėtos lydės Jus ilgai dar ilgai

Motinos Širdis

Liūdnos žinios pokario metais vos ne kasdien aplankydavo šeimas: suėmė sūnų, vyrą, dukrą, kviečia tardyti, išvežė į Sibirą... Atmintyje iškilo vienos moters pasakojimas apie tą sunkų Lietuvai laikotarpį.

Vykstant partizaniniam karui Damelių eglyne buvo nušauti du jauni partizanai. Vietiniai jų neatpažino, tad kūnus išvežė į Žagarę. Mano sūnus Klemensas ir kaimynas Zdanys (taip pat Klemensas) tuo metu slapstėsi. Negera nuojauta sakė: važiuokit, gal tai jūsų sūnūs.

Mes, abiejų jaunuolių mamos, pasikinkusios arklį dar neišausus išvažiuome į Žagrę. Važiuodamos pro eglyną ant žemės matėme kraujo dėmes, ištryptą žemę ir žymes, kad buvo vilktas žmogus. Žagarėje nedideliais būreliais stoviniavo žmonės: pastovi, palinguoja galvomis ir nueina. Zdanienė man sako: "Jei aš pamatysiu negyvą savo vaiką, neišlaikysiu, krisiu ten pat ir išsuduosi. Mes

neturime prisipažinti. Eik tu viena, tu stipresnė, gal neišsuduosi".

Palikau ją rogėse ir drąsiai einu. To, ką pamačiau, nelinkėčiau nė vienai motinai matyti. Tikriausiai išbalau, nes visi sužiuro į mane. "Gal čia tavo vaikai?" - prišokęs suriko stribas. "Ne, ne mano, aš jų nepažįstu", - taip drąsiai pasakiau, kad savo žodžių net pati išsigandau. Ir apsisukau eiti atgal, nes bijojau vietoj suklupti... Dangus pasidarė juodas juodas, o sniegas raudonas, neberandu to kiemo, kur buvome įvažiuosius, ilgai klajojau, kol radau.

Draugei nieko nereikėjo sakyti. Ji suprato viską, kai kniūpsčia įkritau į roges. Išvažiuome iš miestelio.

Nepamenu, ar verkėm, šaukėm susikibusios, kol privažiavome tą vietą, kur buvo nušauti mūsų sūnūs. Sniege dar degė kraujo dėmės. Motina nusirišo skarelę ir riešutėmis sėmė kruviną sniegą, surišusi tą gumulėlį spaudė prie krūtinės ir aimanavo širdį veriančia rauda. Sniegas tirpo, lašeliai krito ant žemės ir motinos rankos iš sūnų liko tik krauju paženklinta rausva skepetaitė.

Šią istoriją stipriai lietuvi moteris Motina pasakojo grįžusi iš tremties. Mes verkėme klausydamos, o ji kalbėjo be ašarų, lyg tas skausmas būtų ne jos.

Liuda Baltulienė
Šakyna, Šiaulių rajonas

Žiedas motulei

Nuskink, sūnau ir duok motulei
žiedą
Už ilgą rūpesčio ir nemigo
naktį,
Te laimės ašara per skruostą jos
nurieda,
Pažvelgus į skaidrias tavas akis.

Ji laukė tavo šypsenos lopšely,
Bučiavo vis ir glaudė prie širdies,
Tad duok brangios jai laimės nors
lašelį,
Bent krislą to, ką tu gavai iš jos.

Motut, motut, šio žiedo juk per
maža,
Ir per mažai šviesios tau
šypsenos -
Netgi už vieną tavo naktį nemigo,
Už vieną žodį tik tavos dainos.
Juozas Ardzijskauskas, 1948 m.

Spindulėliams

LIETUVIŲ IR AUSTRALŲ VELYKOS

Kai buvau maža aš visuomet žinojau, kad man Velykinis zuikis atneš daug šokoladinių kiaušinių. Mano tėvai visuomet paslėpdavo juos po kiemą. Kas juos surasdavo daugiausia, tas turėdavo daugiausiai šokoladinių kiaušinių.

Lietuvoje visi vaikai margina tikrus kiaušinius. Jie juos ridena. Kieno kiaušinis atsimuš į kitą, tas gaus kiaušinius. Tai yra skirtumas tarp australų ir lietuvių Velykos švenčių.

Ramūna Sadauskaitė, 12 m.

MANO MĖGSTAMIASIAS METŲ LAIKAS YRA VASARA.

Per vasaros atostogas mes visuomet išvažiuojame prie jūros. Praėjusiais metais mes išvažiuome į Wilson'o Promotory Nacionalinį Parką. Ten apsistojome prie jūros, upės. Galėjome pasivaikščioti. Buvo pilna žvėrelių ir saulė gražiai švietė.

Taip pat per šias atostogas buvo Šv. Kalėdos. Aš gavau daug dovanų ir pinigų. Mano šeima susitiko pas senelius ir suruošė didelį balių. Bet pas geriausias dalykas per vasarą yra tai kad

Mamyte!

Ištiesk savo
ranką, Mamyte!
Dovanų ašarėlė
nešu.

Š i a n d i e n a,
pabudusi rytą,
Aš vis ieškau
Tavęs - nerandu.
O Mama, Mamyte
mieloji!
Kas dienele šaukiuos
aš Tavęs.

Tau, mama, -
mieloji,
vienintele,

Gražiausioji ir
brangiausioji, -
Pavasario gėlės.
Tau - vėjo šiurenimas
ir švelniausi žodžiai.
Ačiū, kad myli - gerą
ir blogą, švelnų ir
piktą - vaiką.
Kad aklinoj tamsoj
randi paguodos ir
atjautos gėlelę.
Ačiū, kad esi.

Kodėl Tu pareitį vėluoji?

Pareik: mintas takas parves.
Tavo vaikaičiai užaugo
Ir vyrais jau tapo tvirtais.
Jie Tavo gerumą vis saugo,
Prisiminę vis tampa vaikais.
Mamyte, priimk ašarėlę.
Savo delnuose - Tau nešu.
Mamyte, tik šią dovanėlę
Tau šiandien paaukoti galiu.

Bronė Ruškienė, 1999 m.

būna mano gimtadienis Vasario 17 dieną. Aš kartais suruošiu įdomų balių su savo draugėmis iš mokyklos. O kartais tik atšvenčiu su savo šeima.

Ramūna Sadauskaitė, 12 m.

ŠALČIAUSIA DIENA

Mano šalčiausia diena, kurią aš prisimenu, buvo prieš dvejus metus. Tą dieną su savo australų futbolo komanda žaidžiau pirmą sezono žaidimą. Lijo, vėjas stripriai pūtė, ir iš viso buvo labai šalta. Nors buvo tokie orai, žaidimas visvien tęsėsi. Per šaltį mes žaidėm ir sušalom.

Buvo tokie blogi orai, kad

Moterų Teisės

Prieš porą šimtų metų moterys neturėjo daug teisių. Joms nebuvo leidžiama balsuoti, jos buvo tėvų ar vyrų nuosavybė. Maždaug XIX a. vid. Moterys pradėjo reikalauti lygių teisių su vyrais. Jos norėjo teisės balsuoti rinkimuose ir lygių teisių dirbti bei mokytis. Be to, reikalavo teisės turėti privačią nuosavybę, skirtis su vyru ir po skyrybų išlaikyti vaikus. Kova dėl moterų teisių buvo vadinama feminizmu, joje dalyvavo daug moterų. Pirmą sykį JAV organizuotai balsavimo teisės pareikalauta 1848 metais, kai buvo sušaukta pirmoji moterų teisėms skirta konferencija. 1893 m. Naujoji Zelandija buvo pirmoji šalis, kurioje moterims sutekta balsavimo teisė. Tarpukario laikotarpiu moterų judėjimas buvo prislopes ir atsinaujino tik septintajame dešimtmetyje. Nauja protestų banga buvo pavadinta moterų išsilaisvinimo judėjimu. Jis lėmė, kad daugelyje valstybių buvo priimti įstatymai prieš moterų diskriminavimą.

mes praleidom kiekvieną mūsų pertrauką persirengimo kambariuose viduje. Per pertraukas, kartu su draugais greitai palįsdavom po karštu dušu, arba šildėm rankas šiltam vadenyje kriauklėje.

Per paskutinį kėlinį buvo taip šalta, kad net kruša pradėjo kristi. Galiausiai teisėjai nusprendė užbaigti žaidimą penkiom minutėm anksčiau.

Sugrįžęs į namus aš ilgai prausiausi karštame duše. Likusią dieną aš praleidau prie pečiaus namuose.

Aisvydas Sadauskas, 14 m.

Geelongo "Židinio" Tėvūnas s. Liudas Bungarda neseniai atšventęs savo 80 metų gimtadienį. Beveik jau 20 metų kaip vadovauja "Židiniui".

Ilgiausių, sveikatos metų linkime Liudui!

Metinė sueiga įvyko š.m. sausio mėn. 19 d. Lietuvių Namuose. Dalyvavo 22 asmenys. Buvo perskaityta šios sueigos dienotvarkė, kurią susirinkusieji vienbalsiai priėmė. Sueigos atidarymą paskelbė tėvūnas s. Liudas Bungarda. Jo prašymu, tylos minute buvo prisiminti ir pagerbti praėjusių metų bėgyje mirę mūsų tautiečiai. Sueigai pirmininkauti tėvūnas pakvietė židinietį Kajetoną Starinską ir sekretoriauti židinietį Rimą Mikėną. Mandatų komisija sudarė žid. Petras Papreckas, Stasė Lipšienė ir Aldona Scano.

Geelongo Skautų "Židinio" Metinė Sueiga

K. STARINSKAS

Praėjusių metų sueigos protokolą perskaitė kancleris Vytautas Bindokas. Protokolas buvo priimtas vienbalsiai. Už parėjusių metų atliktus "Židinio" darbus atsiskaitė tėvūnas s. Liudas Bungarda. Jis paminėjo parėjusių metų užplanuotus ir atliktus darbus, paprašė visų bendruomenės narių dar aktyviau dalyvauti "Židinio" rengiamose priemonėse ir šventėse. Padėjo visiems už pagalbą, organizuojant išvykas ir šventes. Kasininkė Nijolė Bratan pateikė išsamią ataskaitą apie metinės pajamas ir išlaidas. Kontrolės komisijos pranešimą perskaitė žid. Eimutis Šutas, kuris pažymėjo, kad visi dokumentai yra vedami teisingai ir tvarkingai. Kasininkės pranešimas buvo vienbalsiai priimtas.

Buvo renkama nauja "Židinio" vadovybė. Praėjusių metų vadovybei sutikus vėl kandidatuoti ir neatsiradus kitų kandidatų, Liudas Bungarda, Vytautas Bindokas ir Nijolė Bratan vienbalsiai išrinkti. Pareigomis pasiskirstė sekančiai: tėvūnas - L. Bungarda, kancleris - V. Bindokas ir kasininkė - N. Bratan.

Buvo daug diskusijų nustatant ateinančių metų programą. Nutarta, kad užgavėnių blynus kepsim š.m.

Geelongo "Židiniečiai" metinėje sueigoje

kovo mėn. 2 d. (tai ir įvyko su dideliu pasisekimu).

Margučius ridensim per Atvelykį, balandžio mėn. 27 d.

Motinos Dienos minėjimas įvyks gegužės mėn. 4 d., rengia Apylinkės Bendruomenės Valdyba, o pietus ruošia židiniečiai.

Numatyta ir išvyka į gamtą - grybauti, bet data priklausys nuo oro sąlygų.

Išvyka į vynines bus ruošiama gegužės mėn. vidury, norinčių vykti yra nemažai.

Į "Dainos Sambūrio"

koncertą, autobusiuką organizuoja židiniečiai.

"Židinio" 20-mečio jubiliejaus minėjimas numatytas š.m. spalio mėn. Tiksliai data ir programa bus pranešta vėliau.

Neatsiradus daugiau klausimų bei sumanymų, pirmininkaujantis padėkojo susirinkusiems ir palinkėjo visiems geros sveikatos ir sėkmės "naujai" vadovybei.

Sueiga buvo baigta sugiedant tradicinę "Lietuva Brangi".

Po sueigos vaišinėmės kavute ir suneštiniais užkandžiais.

Artūras Kozlovskis

Artūras baigė magistrantūrą Lietuvos Muzikos Akademijoje ir stažavosi meistriskumo kursuose Rostoko Muzikos Akademijoje Vokietijoje. Dabar yra Klaipėdos muzikinio teatro solistas. Jis laimėjęs tris dainininkų konkursus ir dalyvavęs šv. Kristoforo, Pažaislio ir Operos ir simfoninės muzikos festivaluose. Be to, koncertavęs Lenkijoje, Rusijoje, Vokietijoje, Danijoje ir Italijoje.

Jo repertuare yra lietuviška muzika ir populiarios operų, operėčių ir miuziklų arijos, oratorijos, kantatos ir mišios.

Eugenija, pianistų - koncertmeisterių konkurso laureatė, yra baigusi Lietuvos Muzikos Akademiją Vilniuje ir Čiuricho (Šveicarijoje) Aukštąją Muzikos Mokyklą. Kaip akompaniatorė ir solo pianistė ji yra dalyvavusi tarptautiniame muzikos festivalyje Šveicarijoje, koncertavusi Vokietijoje, JAV ir Kanadoje. Jos solo piano rečitalis Lietuvoje buvo labai gerai įvertintas.

O štai ką apie juos rašo Lietuvos ir užsienio spauda:

Muzikologas dr. R. Služinskas: "Solistas klaipėdielis A. Kozlovskis

SVEČIAI ATVAŽIUOJA!

Balandžio pabaigoje iš Lietuvos atvyksta solistas (bosas) **Artūras Kozlovskis** ir pianistė - akompaniatorė **Eugenija Kuprytė**.

(bosas) - perspektyvus, sparčiai tobulėjantis dainininkas, pasižymintis plačia balso apimtimi, dinamine išraiška. Jis įtaigiai perteikė kupinus dramatiškus ir vidinės įtampos pranašo Elijo tekstus".

Muzikologė Z. Jakštienė: "Šioje operoje sudėtingas, spalvingas ir labai įdomus A. Kozlovskio vaidmuo. Jis despotiškas, bet jis ir myli, jo aistra - jį patį žlugdanti, jo žmogiškumą naikinanti ir, ko gero, jį išteisinanti. Nes šis personažas labai žmogiškas. Nors ir despotas, karys, bet šiltas, nuoširdus, mylintis žmogus. A. Kozlovskis, sakyčiau, pasirodė puikiai. Juolab, kad vokalo partijos šioje operoje visos labai sudėtingos."

Po koncerto St. Peterburge, Floridaj: "Eugenija Kuprytė, jauna talentinga muzikolė, su dideliais siekimais ateityje. Muzika jai prigimtas dalykas, ką aiškiai galima buvo pastebėti jos pasirinktų kūrinių atlikime".

Po koncerto Čikagoje: "Lietuva gali didžiuotis meno talentais. Viena iš jų yra Eugenija Kuprytė, j kurią atkreiptas dėmesys Lietuvoje, kaip į gabią akompaniatorę, pianistę.

Po koncerto Toronte "Tėviškės Žiburiai" rašė: "Solistų pasirodymą lydėjo subtilus ir meistriškas pianistės Eugenijos Kuprytės akompanavimas. Pianistė taip pat pasireiškė kaip solistė, paskambindama M.K. Čiurlionio preliudą ir R. Šumano "Fantastines pjeses". Gražus instrumento

Eugenija Kuprytė su savo tėvu Vincentu

skambėjimas, virtuoziškumas parodė puikią Eugenijos mokyklą.

Iš pasikalbėjimo "Tėviškės Žiburiuose":

-Eugenija, kodėl pasirinkote pianistės kelią?

-Mane paskatino pati šeima. Motina Melita Diamandidi - pianistė; tėvas Vincentas - operos solistas. Muzikos garsus namuose girdėjau nuo vaikystės. Matydavau tėvus, besirengiančius dažnam koncertui. Taigi pasukau mamos pėdomis. Dabar dažnai koncertuoju viena, akompanuoju daugeliui solistų, dalyvauju kameriniuose ansambliuose.

-Kas jus labiausiai įskaudino ar nudžiugino gyvenime?

-Sunku būtų prisiminti pačias džiaugsmingiausias ar

liūdniausias progas. Be jokios dvejonės jaučiu, kad laimingiausias mano gyvenimo akimirkos dar ateityje.

(Tikimės, kad viena iš tų laimingųjų akimirų bus ir Eugenijos ir Artūro viešnagė Australijoje).

Šveicarijos dienraštis "Blick" pristato: "Labiausiai mėgtu groti romantinę muziką", sako pianistė. Kai ji atsisėda prie rojalio, pradeda dominuoti gilūs prasmingi garsai. Kai ji išnyra iš romantinio jausmų pasaulio, išryškėja jos valingas nusistatymas: "Aš noriu sugebėti groti viską". Muzikos profesijoje niekas nepasidaro savaime. Šalia neabejotino talento, ryškiai atsiskleidžia Eugenijai būdingas varžlumas.

Melburno Entuziastės

Sužinoję ką galvoja apie mūsų artistus kiti, nepatingėkime ateiti ir patys susidaryti savo nuomonę. Juos galėsime išgirsti:

Melburne - gegužės 4 d., 1.30 val. p.p. Lietuvių Namuose.
Adelaidėje - gegužės 11 d., 1.30 val. p.p. Lietuvių Namuose.
Kanberoje - gegužės 17 d., 1 val. West Rugby Club,
Catchpole St., Macquarie.
Sidnėjūje - gegužės 18 d., 2.30 val. p.p. Lietuvių Namuose.

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

Pradedame spausdinti autorės Alės Liubiniinės knygos vertimą "Po eukaliptais". Knygoje atsispindi jos ir jos artimųjų žmonių pirmieji žingsniai Australijoje.

Alės šeima Somers šeimų lageryje

NAUJAS MIESTAS, NAUJOS PAŽINTYS

Alė LIUBINIENĖ

Birželio, 1949 metais, Australijos Melbourno prieklaukoje traukinys jau laukė antrojo karo europiečių pabėgėlių, vežti į Bonegillo pereinamąjį lagerį. Aš buvau viena iš tų imigrantų. Tą rytą, po ilgos kelionės iš Neapolio, mes paskubomis leidomės laiptais žemyn iš "General Langfitt" laivo į traukinį.

Bonegilloje mano šeima buvo išdraskyta į tris dalis: mama su jauniausia dukra į moterų lagerį Somers; tėtis su vos penkiolikos metų sūnum buvo paskirti į Balcombe prie kariuomenės aptarnavimo darbų; o aš iš ten, su kitoms paauglėms mergaitėms buvau pasiūsta dirbti į Beechworth psichiatrinę ligoninę.

Atėjus laikui lipti į autobusą kelionei į Beechworth, aš pajutau nerimą dėl savo ateities. Susirūpinus, akis įbedus žiūrėjau atgal į skardinį baraką, kuris iki šiol buvo mano vienintelė pastogė šitam krašte. O kai autobusas išvažiavo per lagerio vartus, net ir tas pradingo. Pagauta baimės dėl nežinios, aš sudrebėjau.

Po valandos kelionės autobusas sustojo prie pagrindinių Beechworth psichiatrinės ligoninės durų. Įėjus į vidų, raštininkas patikrino mūsų dokumentus, apžiūrėdamas kiekvieną iš mūsų merginų pačiliui.

- Si... Sigute... Šešiolikos metų? Ar tikrai tiek amžiaus? - jis jos paklausė per vertėją.

- Taip, - ji pašnibždėjo.

- Jule... Šešiolikos... Hm...

- Taip, ponas.

- O kiek tau metų Ale?

- Man aštuoniolika.

- Ir aš esu aštuoniolikos, Monika rimtai įsikišo dar neklausta.

- O tu, Brone? Koks tavo amžius?

- Ponas, aš esu septyniolikos metų,

- Ži... Živile... Šešiolikos? - numetęs mūsų dokumentus į šalį, jis trenkė kumščiu į stalą. Nusigandusios, mes pasitraukėm atgal.

- Aš negaliu suprasti kodėl

tie Bonegillo valdininkai siunčia mums vaikus vietoj moterų, - vyriausia ligoninės sesuo staiga užriko.

- Kas dabar atsitiko? Ką mes blogo padarėm? - aš pašnibždoms paklausiau vertėjos.

- Nesijaudink dėl to. Tas nieko bendro neturi su jumis, ji ramino mus.

Po registracijos, mus nuvedė į slaugių gyvenvietę. Tai buvo didžiulis, trijų aukštų pastatas šalia ligoninės. Man davė nedidelį kambarį pirmam aukšte priešais parką. Būrys paukščių čirškėdami praskrido pro mano langą. Apsidžiaugiau, kad vėl turiu savo pastogę.

Vėliau mus išdalino slaugių uniformas: šviesiai mėlynas suknelės, iškrakmolintus, baltus žiurkstus su diržais ir kepurėmis. Truputį aprimusios nuo įtampos, mes apsvilkome jas ir tada pradėjome durnavoti, kikendamos ir erzindamos viena kitą lyg būtume buvę maži vaikai. Bet iš tikrųjų juk mes tada dar nebuvom visiškai subrendusios.

Vakare ta pati mums vertėjavusi slaugė liepė sekti paskui ją. Išėjus laukan ant kalniuko mano dėmesį patraukė aukšta, plati plytų siena. Per viršų jos matėsi didžiulė aikštė, kurioje moterys, apvilktos pilkom, ilgom suknelėmis, lyg su naktiniais marškiniais, slankiojo aplinkui. Kitoj pusėj aikštės, jauna slaugė garsiai barėsi ant vieno iš jų. Negi ir aš tą turėsiu daryti? Bauginamos tos minties, aš susiėmiau už galvos, bet nieko nesakiau kitoms, nenorėdama jų nugašdinti.

Pasiekus tą grąšinančią sieną, aš stebėjau mūsų vertėją atrakinant masyvius vartus į ligoninės kiemą. Kitoj pusėj vartų vėl sekėm ją vingiuojančiais takais, tarp pastatų, kol pasiekėm valgyklą. Viduje, iš virtuvės, pakvipo avienos kepsnys. Valgykla buvo šviesi ir jauki. Mūsų pirmai vakarienei gavom keptos avienos, moliūgo ir bulvių, užpiltus su salstelėjusių šalmietrių padažu. Mano porcija nebuvo didelė, bet prisiduriant su duona, kurios buvo kiek norėjau ir "trifle" užsiskanimui, aš "ėdžiau kaip smakas" kol persivalgiau.

- Koks skirtumas nuo DP

PAKALBĖKIME APIE SVEIKATĄ...

Moliūgų maistingumas

Moliūgai nekaloringi (100 g - 24 kalorijos), todėl idealiai tinka norinčioms suliesėti. Juose, kaip ir morkose, gausu karotino (jo yra visuose oranžinės spalvos vaisiuose bei daržovėse). Beta karotinas stiprina imuninę sistemą, naikina besidauginančias piktybines ląsteles. JAV mokslininkai nustatė jog moliūgas - viena efektyviausiai nuo plaučių vėžio saugančių daržovių. Daug karotino yra ir batatuose (dar vadinamuose saldžiosiomis bulvėmis). Tad jei kasdien suvalgysite po 100 g moliūgo, morkų arba batatų - tikimybė susirgti plaučių vėžiu sumažės perpus.

Pastarnokų šaknyse yra eterinio aliejaus, kuris gerina virškinimo trakto veiklą.

Salieras - jaunystės sergėtojas

Kino žvaigždės tuščiu skrandžiu geria saliero lapų ar šakniavaisių sultis, lygiomis dalimis sumaišytas su obuolių sultimis. Jei norite gerai jaustis, puikuotis liekna figūra, dailia oda, sveikais plaukais gardžiuokitės šiuo aistražadinančiu kokteiliu.

Geresnis už citriną

Gydomųjų savybių turi saliero lapai ir šakniavaisiai. Vitamino C šioje daržovėje maždaug 1,5 karto daugiau nei citrinoje (100 mg - 100 g). Taip pat yra B grupės, E ir A vitaminų, kalio, cinko, kalcio, geležies, fosforo ir magnio.

Salieras stiprina visą nervų sistemą ir veiksmingai ramina. Tai puikus vaistas nuo nemigos, reumato ir artrito (sąnarių uždegimo). Iš nesūdyto sviesto ir saliero lapų galite pasigaminti tepalo votims, pūliuojančioms žaizdoms.

Ši daržovė gerina virškinimą, laisvina vidurius, varo šlapimą ir skatina tulžies išsiskyrimą.

Norite sublogti ar išvalyti iš organizmo toksinus? Susidraugaukite su salierais - valgykite jų bent 4 kartus per savaitę (ypač rekomenduojami sergantiems cukralige). Salierai, sumaišyti su česnakais, gera

lagerio virtuvės Vokietijoje, - pasilenkus pašnibždėjau savo draugei.

- Ale, aš tau sakiau, kad mums čia nereikės badauti, - Julė nusijuokė kramtydama paskutinios saldiosios trupinius.

- Tikiuosi, kad tavo teisybė, bet aš dar nesu tikra, - patraukiau pečiais.

(Bus daugiau)

Gelteklesė ir topinambuose esanti ypatinga medžiaga atkuria žarnyno mikroflorą, reguliuoja cukraus kiekį kraujyje ir teikia sotumo.

Paprastasis moliūgas yra labai maistingas (kaip ir jo sėklos). Moliūgas tinka dėti į tyres, sriubas, kepinius arba konservuojant saldžiarūgščius vaisius. Labai skanūs sviestainiai ir Hokaido moliūgai (gausu mikroelementų).

Moliūgų aliejus

Mėgstate kramsnoti džiovintas žalios spalvos moliūgų sėklas? Deja, jos labai kaloringos (100 g - 570 kalorijų). Jei turite saiką, nesibaiminkite. Moliūgų sėklose yra medžiagų (fitosterino), neutralizuojančių žalingą cholesterolio poveikį ir padedančių išvengti prostatos ligų (ypač aktualu vyrams).

Dar pikantiškesnis skanėstas - moliūgų sėklų aliejus. Jis būna tamsiai žalios spalvos (užtikusį ant drabužių beveik neįmanoma išskalbti) ir labai tinka žiemą gaminamoms salotoms. Galite maišyti su saulėgrąžų ar kitokiu aliejumi, tuomet specifinis jo skonis nebus toks stiprus.

profilaktinė priemonė nuo aterosklerozės. Peršalusios gerkite salierų lapų nuovirą su trupučiu pieno (padės nuo užkimimo). Vakare nepatingėkite pagaminti visai šeimai salierų salotų - greičiau atsikratysite nuovargio.

Koks valgiaraštis be saliero

Vasarą ir rudenį kasdieniame maiste neturėtų stigti šviežių saliero lapų. Jų galite dėti į įvairias salotas ir mišraines, sriubas ar spausti sultis (sultingiausi lapiniai salierai). Yra šeiminių, džiovinančių salierų lapus. Prieš džiovinant nuo jų reikėtų nuskabyti kietus ir storus kotelius.

Gal pravers...

Odą puikiai atjaunins saliero kaukės. Saliero šakniavaisį sutarkuokite nerūdijančia tarka. Į košelę įdėkite varškės ir išmaišykite. Vientisa tyre ištepkite veidą, kaklą ir krūtinę. Po 15-20 min. Nuplaukite drungnu vandeniu.

Skaniausi salierai, valgomi su tarkuotais obuoliais, porais, apšlakstyti citrinos sultimis bei patiekti su mėsos patiekalais. Iš sukaptų jaunų lapų, sumaišytų su varškės sūriu, vertėtų pasigaminti skanios pastos, tepamos ant duonos.

Salierų nuoviras ruošiamas taip: apie 40 g džiovintų lapų užpilkite litru vandens ir apie 5 minutes pavirkite ant silpnos ugnies. Po to perkoškite. Galite gerti ir sumaišytą su pienu, būtinai tuščiu skrandžiu. Išvirusios 2-3 šakniavaisius, turėsite dvigubą naudą: šakniavaisius suvalgysite, o nuovirą išgersite.

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Šv. Mišias aukotos:

Už Antaninos Kalvaitienės v., užprašė Petras Mažylis.
Už Prano Šaulio vėlės returnedėlį, ir

Už Mečio Kymanto 5 m. mirties metinės, užprašė G. ir B. Kymantai.
Kun. E. Arnašius

Kunigui ir Parapijai aukojo:

\$130 D.M. Didžiai, \$65 R. Klimienė, \$50 A. Raudys.

\$20 Monika Narušienė, auka kun. Pr. Dauknio paminklui.
Kun. Eg. Arnašius ir Parapijos Taryba dėkoja už aukas.

"Tėviškės Aidams" aukojo:

\$250 ALD-nų Ruošos komitetas, \$40 G.B. Kymantų šeima, Pr. Šaulio atminimui, \$25 D.M. Didžiai, po \$5 E.

Perlibachas (ACT), R. Klimienė. Nuoširdi padėka aukotojams.
"T.A." administracija

"Kengūrų ir koalų" knygos persiuntimui į Australiją aukojo:

\$122 iš loterijos per pensininkų pobūvį, \$50 J. Balčiūnas, \$20 Z. Augaitis, \$10 M. Narušienė (Sidnėjus), P.

Jokubaitis, po \$5 V. Gabrilaitis, V. Lazauskas, \$4 A. ir L. Ramauskai.
Širdingiausias ačiū aukojusiems. Vajaus Komitetas

Pranešimas dėl ordinų Karininko kryžių įteikimo B. Prašmutaitei ir H. Statkuvienei

Pranešu, kad ordinai Karininko kryžiai "Už nuopelnus Lietuvai" iškilmingai bus įteikti Birutei Prašmutaitei ir Halina Statkuvienei šių metų gegužės 11 d. 13.10 val. Lietuvių Namuose. Labai prašome visų giminaičių, draugų ir visų bendruomenės

narių dalyvauti pagerbiant ir pasveikinant šias Melburno bendruomenei nusipelnusias ponias.
Andrius Žilinskas LR Garbės Konsulas Melburne

Melburno Lietuvių parapijos mokykla

kviečia visus tėvus, senelius, gimines ir kitus į **MOTINOS DIENOS MINĖJIMĄ** sekmadienį, gegužės 11 d. 1.30 val. p.p. Lietuvių namų Jubiliejinėje salėje.

Talka Current Interest Rates

The following interest rates apply from April 1, 2003 for all new and renewed deposits and for all loans:

Term Deposits

Withdrawals may be made from term deposits before maturity date. In such cases, only 0.5% is payable on the withdrawn sum.

12 month	4.6%	} Account minimum \$500
6 month	4.4%	
3 month	4.0%	

Current Accounts

\$5,000 +	2.0%
\$1,000 - \$4,900	1.5%
\$100 - \$999	1.0%
Youth/Kids Account	2.0%

Loans

Loan interest rates may be varied during the year depending on current interest rates offered by banks and other finance bodies.

NEW Loans over \$60,000 capped for 12 months	4.95%
Mortgage Security	5.99%
Guarantor Secured Up to \$10,000	12.0%
Personal Up to \$5,000	12.0%

Lithuanian Co-operative Credit Society "Talka" Ltd

Melbourne (03) 9328 3466
Adelaide (08) 8362 7377
Sydney (02) 9796 8662

talka@access.net.au

Lietuvos Respublikos referendumas

"Dėl Lietuvos Respublikos narystės Europos Sąjungoje" vyks Melburne

Šių metų gegužės 10-11 d. d. vyks referendumas "Dėl Lietuvos Respublikos narystės Europos Sąjungoje" Lietuvoje.

Pagal Lietuvos Respublikos referendumo įstatymą LR piliečiai, nuolat gyvenantys arba rinkimų metu esantys ne Lietuvoje, balsuoja Lietuvos Respublikos diplomatinėse atstovybėse ir konsulinėse įstaigose. LR piliečiai, gyvenantys ar lankantys Viktorijos ir Tasmanijos valstijas, galės balsuoti gegužės 11 d. nuo 12 iki 14 val. Lietuvių Namuose Melburne. Minėti piliečiai, kurie negalės atvykti balsuoti į Lietuvos Namus šią dieną, galės balsuoti paštu.

Lietuvos Konsulatas Melburne ruošia išankstinį rinkėjų sąrašą. Prašome visus LR piliečius, kurie nuolat gyvena Viktorijos ir Tasmanijos valstijose,

ir piliečius, kurie gyvena Lietuvoje, bet rinkimų metu bus anksčiau minėtose valstijose Australijoje, kreiptis į Lietuvos Respublikos Konsulatą Melburne. Taip pat prašome tų, kurie nebalsavo per Prezidento rinkimus 2002/2003 m. registruotis LR Konsulate Melburne darbo laiku telefonu 98195515, kviesti Rasą Imbrasiene arba Amanda O'Mahony, arba palikti žinutę tel. 98088300. Taip pat prašome šiais telefonais kreiptis ir tiems, kas nori balsuoti paštu ir jums bus išsiųsti referendumo biuleteniai.

Piliečiai, ateidami balsuoti, nepamirškite pasiimti su savimi LR piliečio paso.

Pagal Lietuvos įstatymus balsavimas nėra privalomas, tačiau referendumo rezultatas priklausys nuo rinkėjų aktyvumo.

Andrius Žilinskas, LR Garbės Konsulas Melburne

Kviečiame visus iš arti ir toli

TEMBRAS KONCERTUOJA

sekmadienį, gegužės 18 d., 1.30 val. p.p., Lietuvių Namuose. Bilietai \$12, vaikams veltui.

Duetų "muzikinė kelionė" - Rita Mačiulaitienė ir Birutė Kymantienė, kartu su Zita Prašmutaite ir nauju talentu Rolandu Imbrasu, pradžiugins visus savo gražiomis dainomis ir muzika.

Lėšos renkamos "Gintaro" tautinių šokių ansambliui vykstančiam į Dainų ir Tautinių Šokių Šventę, bei Mindaugo 750 m. karūnacijos jubiliejų Lietuvoje.

XXII Lietuvių Dienos 2002 Adelaidė

Australijos Lietuvių Dievų Komiteto vardu tariau nuoširdų Ačiū "Tėviškės Aidų" Redakcijai už draugišką bei artimą bendradarbiavimą, ruošiant XXII-sias Australijos Lietuvių Dienas Adelaidėje.

Ši šventė suteikė mums visiems daug džiaugsmo ir pasitenkinimo, davė viltį ir toliau su pasitikėjimu žvelgti į Australijos Lietuvių Bendruomenės ateitį, o gausus visų joje dalyvavimas davė

finansinio atpildo, kuris bus panaudotas bendram labui.

ALD-nų finansinio likučio dalį, \$250. ALD-nų Komitetas skiria "Tėviškės Aidų" reikalams.

Su padėka Janina Vaboliene, ALD-nų Komiteto Pirmininke, Leonas Gerulaitis, ALD-nų Vyr. Išdininkas.

ALD-nų Komitetui už dosnią piniginę paramą nuoširdžiai dėkoja ALKF Valdyba ir "T.A." redakcija.

Ramūnui TARVYDUI mirus, Tasmanijoje, netekties valandą užjaučiame jo šeimą ir artimuosius.
"Tėviškės Aidų" redakcija ir administracija

Kviečiame visus apsilankyti į Reginos Mačienės paveikslų ir Paul Mosig fotografijų PARODĄ

ir Alės Liubinienės trečios knygos, HOME NO MORE PRISTATYMA

12 valandą, šeštadienį, 24 gegužės Paroda bus atdara nuo 10 ryto iki 5 val. p.p. Balwyn Community Centre, 412 Whitehorse Rd., Surrey Hills Kavutė ir užkandžiai

• X X I I •
• LIETUVIŲ •
• DIENOS •
• 2 0 0 2 •
• ADELAIDĖ •

"GINTARO" KONCERTAS

Vida RUTKAUSKIENĖ

Atrodo, dar taip neseniai nuaidėjo Adelaidėje Lietuvių Dienų paskutiniai šventės akordai, nutrepę paskutinis šokis, o štai ir vėl, Verbų sekmadienį, Gintariečiai pakvietė Melburno visuomenę praleisti popietę kartu.

Į Melburno Lietuvių namų koncertų salę rinkosi žiūrovai: mažiausiųjų dalyvių tėveliai "apsiginklavę" foto ir filmavimo aparatais buvo pasiruošę įamžinti kiekvieną savo šokėjo judesį.

Plojimais buvo sutikti scenoje pasirodę mažiausieji šokėjai. Prie jų greitai prisijungė įvairiausio amžiaus dalyviai, mat, koncerte dalyvavo visos šokėjų grupės: Gintaričiai, Malūnėlis, Gintaro grupės bei patys vyriausio Šokdava.

Mažieji pašoko "Kalvelį". "Barė ponas katinėlį", "Du gaideliai", o Malūnėlio grupė - "Rugučius", vaizduojančius žemės ūkio darbus.

Po to į sceną išėjo visų šokių grupių mokytoja Dalia Antanaitienė. Ji pristatė šokius ir pasakė, kad koncertas bus šeimyninis. H. Antanaitis pasveikino mūsų kun. E. Arnašių gimtadienio proga. Kunigas padėjo už sveikinimą, pasidžiaugė lietuvišku jaunimu ir jų darbščia šokių mokytoja Dalia, palaimino šokėjus ir susirinkusius. Visi sugiedojo gerbiama kunigui E. Arnašiui "Ilgiausių metų".

Koncertas tęsėsi. Vyriausioji šokėjų grupė Šokdava pašoko ramų, bet iškilmingą "Ketvirtainį", o švytintys jaunystę Gintaro šokėjai - "Trepšį". Žiūrovams patiko greiti, gyvi, trankūs šokiai "Malūnas" ir "Gyvataras". Gintaro grupė pašoko "Oželį", vis šokinėdami aukštin, bandydami galvas suremti tarsi ožiai ragus. Triukšmingą, niekada neatsibostantį "Klumpakojį", susirinkusieji palydėjo gausiais plojimais.

Maloniai buvome nustebinti, tai vienas Šokdavos šokėjas išėjo šokti su mažyte dukrele ant rankų. Iš tikrųjų tai

buvo šeimyninis koncertas, kaip ir pristatė šokių mokytoja Dalia.

Po pertraukos buvo prarastas loterijos traukimas. Laimingųjų buvo net septyni. Vėliau Dalia Antanaitienė "surado" ir įteikė zuikučio paliktą dovanėlę pačiai mažiausiai koncerto dalyvei.

Antrąją koncerto dalį pradėjo Šokdava, pašokdama "Leliūnų kadrilių" ir "Aušrelę". Nuoširdžiais plojimais buvo sutiktas naujas, įdomus šokis "Mudu abudu", kurį šokių mokytoja Dalia paskyrė p. Vidai. Salėje jautėsi pagyvėjimas ir juokas, Gintaričiams šokant "Žasėlę". Visiems labai patiko dar vienas naujas šokis "Gaidys". Nepaprastai įspūdingai buvo išsipustęs tas gaidys: su skrybėle, skaisčiai raudona skiautere ir batuoatas. Jis mokė mažus gaidelius surati grūdą ir gražiai giedoti. O, koks buvo gaidžio nerimas, pasimetęs gaideliui!

Šokių buvo daug ir įvairių, jų visų ir neišvardinsi. Vienas šokis keitė kitą. Malonu buvo matyti šokant visas šokių grupes, skirtingo amžiaus šokėjus kartu.

Pabaigoje šokių mokytoja Dalia Antanaitienė padėjo J. Balčiūnui už scenos apšvietimą, šokėjai A. Gaylard - mažųjų dalyvių priežiūrą, R. Skeivienei - įvairius nematomus darbus, R. Mačiulaitienei - loterijos pravedimą ir žiūrovams už atsilankymą koncerte. Įteikiant raudonų rožių puokštę, bendruomenės atstovas Z. Augaitis padėjo Daliai Antanaitienei už įdėtą darbą, laiką, linkėjo neišsenkančios energijos, kantrybės, sėkmės, palinkėjo laimingos kelionės į Lietuvą. Visų šokėjų vardu G. Radzivanas padėjo šokių mokytojai, įteikiant jai raudoną ciklomeną.

Koncertas pasibaigė. Skirstėmės. Galvoje skambėjo kelis kartus pasakyti žodžiai: "koncertas bus šeimyninis". Tada ir pagalyojau:

*Šoko tėtė, šoko mama,
Šoko ir - vaikai.
Šoko dėdė, šoko teta,
Na, ir jų - draugai.*

Mielieji Bičiuliai,

Sveikinu Jus iš Lietuvos, Žemaitijos, kur buvusiose mano senelio žemėse Jaunimo Sodyba auga ir tvirtėja! Numatome čia dar įkurti ekologinį ūkį ir medžio bei metalo dirbtuves, organizuoti kompiuterių kursus. Jau visus metus vyksta įvairūs seminarai ir jaunimo susitikimai. Kol kas čia dirba dvi auklėtojos ir du vyrai, kurie tvarko ūkio reikalus ir prižiūri statybas.

Per keletą vasarų čia vyko įvairios vasaros stovykos, o nuo rudens kiekvieną savaitgalį čia renkasi vaikai ir jaunimas, kurių dauguma yra iš nepasiturinčių šeimų, o dalis tų vaikų yra pripratę, tiksliau priversti dirbti visas atostogas artimiausiam miestui (Klaipėdos) šiukšlyne, kad užsidirbtų šiek tiek pinigų maistui ir reikalingiausioms mokyklinėms priemonėms.

Kai kuriems jų būtų geriau pas mus gyventi pastoviai, bet kol kas neturime galimybių. Pavyzdžiui, prieš pat Kalėdų atostogas viena 15-metė mergaitė (ji norėtų likti neatpažinta) man sakė, kad per Kalėdų šventes nenorėtų gyventi pas savo mamą... Tai galima suprasti, kai pamatai, kokiose sąlygose gyvena jų šeima: jų butas yra pailgas barakinis kambarys, kuriame telpa 1 lova, staliukas ir krosnis. Tame kambaryje pastoviai gyvena trys žmonės, bet dažnai jų būna ir daugiau, be to, jie būna neblaivūs... Vanduo yra lauke, žinoma, tik šaltas, tualetas (lenta su skylė) irgi yra lauke. Panašiose sąlygose gyvena dauguma tų vaikų, kurie ateina į Jaunimo Sodybą, todėl jų gyvenimo perspektyvos labai menkos, dažnai net beviltiškos. Labai tikėtina, kad jie, kaip ir aplink juos esantys suaugę, anksčiau ar vėliau ims vartoti alkoholį, gyvens palaidą gyvenimą. Kaip tik praėjusį savaitgalį Sodyboje buvo vienas berniukas, kuris jau keletą kartų bandė iš beviltiško nusižudyti. Todėl manau, jog tiems vaikams ir jaunimui, kurie gali ateiti pas mus į Jaunimo Sodybą, atsidaro viltis, kad jų gyvenimas gali pasikeisti.

Džiugu, kai jau po pusės metų galime matyti teigiamus rezultatus. Prieš tai minėtos penkiolikmetės paprašius papasakoti savo išpučius, pastaroji parašė šitaip: "Gyvenimas manęs neapdovanojo didžiuole laime, ir materialinėmis vertybėmis, tačiau apdovanojo jausmais, puikia nuojauta: galbūt, kai užaugsiu, bus viskas kitaip... Gal taip yra tik

Lietuva, 2003 metų pavasaris

vaikystėje, kad suprasčiau, koks gyvenimas iš tikrųjų. Aš džiaugiuosi, jog man kliuvo tokia dalis, nes jeigu Dievas taip norėjo, vadinas, taip ir turėjo būti.

Man patinka šokti, dainuoti, vaidinti, iškylauti, klausytis muzikos, mylėti gamtą ir Dievą..." Tai tokios vos penkiolikos metų mergaitės mintys apie gyvenimą, jo prasmę.

Aš pats dar dirbu Afrikoje, tačiau ten būnu vis rečiau ir trumpiau, kadangi Jaunimo Sodyboje Ruandoje mano buvęs jaunimas jau pakankamai gerai sugeba savarankiškai tvarkytis.

Ten yra apie 200 vaikų našlaičių ir jaunimo. Maždaug šimtas jų lanko gimnazijas, o 4 jaunuoliai - universitetus Vokietijoje, Italijoje ir pačioje Ruandoje.

Rudenį Jaunimo Sodyboje Ruandoje įkūrėme savąją gimnaziją, kuri tikrai bus naudinga jaunimo šviesesnei ateičiai. Mokslo metus pradėjome su 60 mokinių - dviem pirmojo kurso klasmė. Ateityje tikimės mokyti ir auklėti apie 600 mokinių.

Ruandoje esu išdirbęs jau daugiau nei 25 metus. Čia patyriau daug džiaugsmo ir daug žiaurumo, ypač prieš 10 metų per genocidą, kai išgriovė Sodybą, išžudė dalį jaunimo. Tuo metu ieškojo ir manęs turėdami vieną tikslą - nužudyti. Mane išgelbėjo vieną JT tankas...

Daugelis bičiulių man pataria visiškai palikti Afriką, nes ten vis dar neramiau, be to, tenai mane nuolat kankina maliarija, kuri persirgau jau virš 100 kartų. Iš tikrųjų vis mažiau būnu Ruandoje ir vis daugiau laiko skiriu Jaunimo Sodybai Lietuvoje, kur jaunimui labai reikalinga pagalba, ypač ugdant dvasines vertybes.

Rudenį Lietuvoje patyriau ypatingai didelį džiaugsmą, nes geri draugai iš Vokietijos atskraidino į Lietuvą, sumokėdami už kelionę, mano 89 m. žilgalvelę mamą, kuri tomis dienomis buvo laimingiausias žmogus pasaulyje. Jeigu Dievas duos, pavasarį mama atvyks į Sodybą visam laikui. Tuomet ji galėtų būti ir močiutė, ir dvasinė prieglauda tiems vaikučiams, kurie čia renkasi savaitgaliais ir per atostogas. Juk daugelis jų niekada nėra patyrę sveikos, šiltos šeimyninės meilės, kurią mes stengiamės suteikti vardan Dievo meilės.

Kun. Hermanas Šulcas ir jaunimėlis

Miniatiūros

Joana Danutė Žilaitytė

LIETUS
Užėjo smarkus lietus.
Sulijo trispalvę vėliavą.
Bet ir sulyta trispalvė man
buvo be galo graži.

MUDU TEBERIŠA

Mudu teberiša vienas
nuostabus pavasaris.
Ir - vargas.

BAIGIANTIS METAMS

Baigiantis metams
pagalvojau, kad nemažai knygų
per tą laiką perskaičiau.

Bet jos visos nevertos nė
vienos partizanų motinos ašaros.